

V Trstu, 28. marca 1885.

JURI S PUŠO

DOLGOČASEN LIST

za
lahone, nemškutarje, magjarone
i druge nerodne ljudi.

Stevil o
6.

Tečaj
II.

Strela udri iz višine, izdajalec domovine!

Juri s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Juri s pušo velja veliko, pa ga pošljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošljajo na uredništvo in upravnštvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglas i se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Prihodnja številka izide 11. aprila.

JURJEGRAMI

GORICA. Mestni zastop bode votiral za blagosloviljenje zastave v prihodnji sednici 1000 gl. Dr. Pajer je potovan, da to izpelje. Dr. Tonkli boleha uža dalje časa na neozdravljivej bolezni. Ko odide Povše iz Gorice se je nadzati, da mu potem odleže.

DUNAJ. Nastal je velik potres; minister Conrad ga je občutil najbolje, njegovo stajalo se ruši, vsaki dan prizadevajo njega pad.

IL. BISTRICA. Minoli teden sta pregledovala dva Tržačana vodo ter jo pokušala, ko sta pa v krčmo k plem. Čufarjur prišla, naredila sta načrt, da bode voda ne po zemlji, ampak po zraku v Trst tekla, in to po električnih mavričih.

KOPER. Ker slovenski dijaki vedno mirne Koprčane napadajo, da si skoraj ne upajo iz doma iti, sklenolo je namestništvo, da preloži pripravnico iz Kopra v Piran.

LJUBLJANA. Ker so nemškutarji v trgu, zbornici propali, bati se je, da bode Dežman zabranil zidanje Dolenske železnice.

ASAB. Laški vojaki na rudečem morji kihajo noč in dan. Nevarno bolezen ozdravljata edino Mahdi in Osman Digma.

CELOVEC. Iz Ljubelja vdrl se je strašanski plaz, da je eso Celovško mesto zasul sè snegom. Samo «Stadt-pfarramt» še iz pod snega gleda. Hrup tega plaza je bil tak, da so ga celo v Ameriko slišali, kakor poroča to list «Levant Herald».

VRATA pod Terbižem. Pri nas je šel hudi plaz iz Dobraca ter zasul «šulverajnsko» šolo, le tistih 2000 gl., ktere so «šulverajnarji» intabulirali in Šnablekerjerji 100 gl. še iz pod snega mole.

Juri v dornberškej nižavi

Lepo vreme me je izvabilo, da osedlam balon, pripravim stroj in kakor coprnica na metli, smuk čez hrib in dol v Komen!

Balon je skoraj polomil Gašparetov dimnik, tako je opledel okolo tega. Švara me je mogel uža od daleč spoznati; na dvorišču je zaklical:

„Oj, Juri! Počasi vozi z svojim mehom, da mi ne splašiš petelina. Izstopi no, saj nisi angelj; vem, da tudi piješ in ješ, liter terana bova ruknila“.

Obesim balon na prvo čepljo in takoj sem v kuhinji, kder je gospodinja pripravljala slasten zajutrek. „S pušo pa le pri miru bodi tu pri nas!“, reče Švara — na kar jo v kot postavim. Med zanjutkovanjem spila sva ga res liter. Posloviva se, spležem na balon, odprem stroj, ter zletim navzdol proti Rifenberku. Malo je manjkal, da nisem porušil grada visoki stolp; da sem pa mogel prav bitro navzdol, primoran sem bil celo kranjske klobase pometati iz balona na to pregrešno zemljo in tako sem v nižavo dospel. Gledal sem na daljevid, opazoval vse po Rifenberku. Najpriči me zapazi uža davno znani Ličen. „Ha, ha, ha!“ zahrohotal se je, ko jo videl moje manevriranje sè balonom.

„Nu, Juri! nehaj, nehaj uža enkrat s tem mehom! ki toliko vetra nareja; splašil mi boš ves Rifenberk“, mi reče rudečelični Ličen.

Kakor na „komando“ obstojim in skočim raz balona, katerega obesim na bližnjo štalo. Zračno letanje izprazni želodec! „Na, tukaj, pokrepčaj se“, ter postavi pred mene čudno steklenico prečudne podobe. Jaz izpraznim kozarček, ali požgatalo me je po vseh živeh. „Kaj? permej primaknol“, sem zakričal, „nisem znal, da imaš lekarno; kadar me bo kaj ščipalo, kar po telefonu si naročim par tacih steklenic, pa bom večno živel“. „Če ti bo kdaj slabo, le telefoniraj, precej ti pošljem v Trst zdravila“, odgovori. Prijazno se poslovim od njega, ter se dvignem. Nehote zaletel sem se na grič okoli cerkve. Nek okrogel možičelj pride iz neke hiše; gotovo je to župan po božjih milosti, si mislim. Ali vsaj ne, da bi „Belcebub“ iz pekla nanj cikal? V farovž bi bil rad šel, toda, ker sem šaljivec in pevec, godec in sploh prevesel človek, nisem se upal v svetišče, kder kraljuje mir in je vse tako

strogo po zakonu, da sta še i pes in maček moškega spola, pa obo od nevešče roke pokvarjena. Okolo hriba zavijem jo v peklenko kovačnico, od koder sem prejel vabilo. Tone kovač je res pravi šaljivec, zahrohotal se mi je, ko sem puško vedno v roki držal. Rekel mi je, obesi jo no! kam, da se ne sproži. On pa je vedno imel v roki veliko kladivo, misleč si, ako pomeri na me, ga telebim v peklo. V peku je bilo vroče, žeja pa me je tako mučila, da bi ga bil v dušku eno golido izpraznil. Ni čuda, ako si hodijo iz pekla v Dornberg peklenki kovači žejo gasiti. Tudi jaz jo krenem tja, stopim na pošti iz balona: zopet tu trčim skupaj z eno Rifenberško inteligenco, ki je hrustala piščaneveko koščico, čuvaje mlado udovico, namesto gojiti slogo pri domačih veselicah. Kaj vraka! hajdi v drugo krčmo, si mislim. Čvrst, postaran, a krepak na duhu, zarudel rojenjak pozdravi me, in ta je bil vojvoda dornberški g. Kerševani. „De b' te plentaj, Juri!“ zakriči krepko, „kaj pa strašiš tu okoli; kaj si iz Brd prfrčal, ali kali? Stopi raz tistega peklenškega mehurja!“, mi reče, ter

me povabi v sobo. Kmalo sem se prepričal, da dornberško vince ne ogreje le glavice, ampak tudi srce. Na mah me je obsula množica, najlepša narodna sloga je vladala mej nami, posebno pa, ko je nas počastil g. župnik, pri katerem se je Juri uža tako iz službenih ozirov moral javiti, ker je v celej dornberškej „festung“ on prvi „plackomandant“. Pa ker sem ga po vojaško pozdravil, ni mi ničesa očital, še celo trčila sva na boljo prihodnost. — Solnce je uža zlezlo v laško polento, ko zajaham balon in letim proti Gorici. Bila je uža tema, ko plavam po ulicah. Pri Slovencu Fitzu sem neveroma ob tablo nad Štačuno vdarił, da so vse stare babe v hiši zanjergale. Na Travniku obesim balon na visoki zvonik in stopim v „Podporno društvo“. Vsi so me bili veseli, ker so mislili, da se bodo vsi od kraja v baloni vozili lahko kamor bo, puško pa sem pustil na glavnjej straži, zategatelj jo tudi nisem imel. Najprvo je bila „lecitirenga“ starinskih knjig, nektere velike vrednosti. Tudi jaz sem zlecitiral neko knjigo, staro tako, da so v tej uža vse črke sive; tiskana je baje v Kajfeževi državnej tiskarni in ne ravno draga, za 15 funtov Šterlingov. Tu je šlo vse le na zlato. Financminister društva je bil tako vesel, da je obljudil do občnega zobra brezplačno portfelj finance nositi. Dobro smo srkali pošteno kapljico in ko je kazalec najvišo stopinjo kazal na uri, pograbi me Julij, rekoč: Juri! alô! z menoj in res dobro sem počival in vso noč sanjal, da sta Fitz in Makuc obsojena, ter videl Pantke-ja, kako je slovenske dijake od veselja poljuboval, ter jim risal v katalog „eminence“. „Živio!“ sem v spanju zaklical, tako močno, da se sam zbudim. Ko spregledam, skadilo se je vse, le moj Julček je stal pred menoj, ki me je na prosto povabil. Peršič iz Vertobje me uprav sreča, ko sem zlezel na balon, ter me pozdravi in goriški lahoni pa tudi po svojem: čala, čala, ponter šklaf, kal balon! Jaz sem jim pa fige pokazal, parkrat vstrelil, ter smuk čez Kras v Trst.

Goriške novosti

* Goriška smrdljivka „La Freccia“, psuje Slovence nesramno: „Sciavo“, „Sciaf“, „Razza di can“, „Figli abortiti della magra Slovenia“ itd., to so častna imena, ktera nam daje. Radoveden si, kdo to smrdljivko goji? Tega ne vem, morda bi ti znali povedati zloglasni Fitz, Venutti, Seppenhofer, pa neki javni činovnik, Fitzov pristaš, o katerem bo treba o času kaj spregovoriti.

* Odvetnik Pajer je razburjen, ker viša sodnija v Beču neče verjeti, da je Fitz trgovec mnogobrojnega blaga in traka v Raštelu, zloglasni plačevalec vina goriškim potepuhom ali falotom, tako nedolžen, kakor ga je on „najajsal“. Pa rés! Zakaj neki višja sodnija v Beču ne dopusti Fitz & Comp-u nedolžnega veselja, potepuhe in falote vinom naličati, da bi goriške Slovence ščivali in dražili? Kak lep škandal bi bil iz tega nastal? in prav

lepo bi se dalo dokazati, da so Slovenci Italijane provocirali, ter tako bi se pri vseh beričih in budičih pomoči tirjalo pred hudočnimi (!?) Slovenci.

* Pokojnemu „Krilanu“ so podarili mej drugimi tudi goriški dijaci lep venec. Nekega Pantkeja, pa naše irredentarje so slovenski trakovi tako v oči zboleli, da možiceljni, kar besnijo. Pantke lovi dijake, Corriere pa ostale Slovence. Hudočneži govore, da Corriere le zato vpije, ker se niso trakovi kupili v štacuni zloglasnega Fitzia. Zakaj pa Pantke rogovili, mož menda sam ne ve!

* Povelje župana, naj se mrtvaški sprevodi mesto po varnem Travniku memo živinskega trga pomikajo, napravilo je mali upor v Gorici, in kar je najbolj čudno, puntajo se ne le ljudje, ampak tudi živila. Ljudje, ker nečejo po novej zapovedi mrtve tik živinskega trga voditi, živila pa, ker je krajšajo sprevodi staro pravico do mirnega semenjskega bivanja in se tu in tam celo pripeti, da se kakovi vol v sprevode zatelebi. Da se upor kmalo zadusi, sklenilo je županstvo po dolgem pretresavanju ta-le moder svet sprejeti: „Starostinstvo prizna, da novovpeljani red za mrtvaške sprevode ne vstreza ni občnej volji ni občnej potrebi, a županstvo tega radi drugih (kterih?) razlogov priznati ne sme i neče, ter zajedno strogo prepove, da ne sme niti moški niti ženska 48 ur pred živinskimi sejmoma zamreti“. Občinske straže naj pazijo, da se zapoved izpolnjuje.

* Med rudečo hišo in Sočinem mostom strašanski potres — irredentarskih hlač zbog vesti, da Winkler pride kot namestnik v Trst. — Drugi nasledki potresa so nesprevidljivi.

NOVE NARODNE PESMI!

Po Ljubljani, Mariboru,
C'lo po Trstu, po Gorici,
Po Celji in Celovcu
So uže vsi panslavisti;
Če ne verješ le poskusi:
S knutami so divji Rusi.
Jaz pa pojdem in porajžam
Gor' na Oberdankovje!

Noben drug ne pojde z menoj,
Kot te drobne ptice!
S kljuncem bodo prepevale,
S perjem pa me zakrivale.
Čez dolin'ce,
Čez planin'ce,
Oj ti dečla poj'd z menoj!

Miha in Jaka se pogovarjata o političnih rečeh

Miha. Kaj praviš k obnašanju pemskega poslanca Knotza?

Jaka. Včasih so rekli: „Kotzgrob“, zdaj pa porečeo: „Kotzgrob“.

Miha. Tedaj Konrad bo vender šel.

Jaka. Ne veseli se prezgodaj, morda pride še v Ljubljano za predsednika!

Miha. Lienbacher se pomika k združeni levici.
Jaka. Ali moreš od starega birokrata kaj drugači pričakovati? „Gliha vkljup Štriha“ — pravi Kranjec. Bolj „nobel“ pa bi se reklo:

„Halb zog es ihn,
Halb sank er hin“.

Miha. Ali tudi ti poznaš klasične pesnike?
Jaka. Saj sem na „Figaro“ naročen.

Miha. Kaj si je Dežman mislil, ko je Kulačkovski imenoval Čerkavskoga „renegata“?

Jaka. On si je mislil: To je dobro, da nisem več državni poslanec.

Miha. Zakaj so ljubljanski „Nem ci“ take slabe volje, da zmirom vpijejo po svetu, kakši so satirani?

Jaka. Najbrž ima kazinski krčmar slabo vino.

Miha. Tirolce zmirjajo z mračnjaki, pa njih poslanci imajo vendar jasne glave.

Jaka. In Greuter je Konradu dobro posvetil.

Miha. Kdaj bodo Slovenci zmagali v kranjskem velikem posestvu?

Jaka. Kedar bodo grajsčine kupovali namesto spirita.

Miha. Kdo postane za Konradom naučni minister?

Jaka. Nemec.

Miha. To sam vem, pa kakšen?

Jaka. Dr. Gobancu je to vse eno, ker vé, da mu nobeden ne bo lasa skrivil.

Miha. Potem je pa najbolje, da postavijo dr. Weitlofa.

Jaka. Zakaj?

Miha. On bi s pruskim denarjem napravil povsod le „šulferauarske šole“ — državnih šol bi ne bilo več treba, in avstrijski narodi bi bili — rešeni šolskih stroškov.

Jaka. Ta je dobra! Jes bi imel precej za 5 gld. menj davka; na ta račun ga grem precej en poliček stisnit k „zeleni figi“.

INDIPENDENTIJADE

Oj ti grda bradata žival, ti sibirška barbarska!
Ti preklicani Juri, zakaj se ne smeješ mej oamii?
Ter podkupljen z ruskimi rubli ljudstvo nam pačiš?
Ktero kanimo mi Italiji v dar pokloniti!!

Tako te dni „Indipendente“ togotno zdihuje in plaka.

Toči grenačne solze in po ulicah bridko se joče.

Dr. Gobanc je še šolski nadzornik na Koroškem.

Pesem tajekrainjerja

Tajekrainjer sem bil, tajekrainjer še bom,
Če tudi med Slovenci stoji mi moj dom.
V Kočevje me mika in vabi srce,
Tam stebri tajekrainerski trdno stojé.
Juhé, juhé!

Tajekrainjerjev grb — pomeranče so tri,
Pod njimi pa škatljica cukra leži;
Le „hoch“ ali „nieder“ — naš klic je za boj,
Iz krčme prežene sovražnikov roj.
O joj, o joj!

Tist Šaferjev Dolfi je naš general;
Če tega še niste, ga boste spoznal!
Se Taaffe na Dunaji se ga boji,
Če Plener ta mlad' mu za hrbotom stoji.
Hi hi, hi hi!

Kričimo, ko „šoge“, pa to le za špas,
Da nemška botrina ne zabi na nas;
Mi nočemo vojske in noč'mo miru,
Pa dražit' Slovence, oh to je sladku.
Juhu, juhu!

Na grablje bandero priveži, moj sin:
Še dan's mor'jo v Šiški vse race bit' „hin“!
Pijani pripojemo s Šiske nazaj:
„Saj Kranjska je vender tajekrainjerjev raj“!
Juhaj, juhaj!

Zmešnjava

Pred Loško sodnijo na Gorenjskem sta stala iz Poljanske doline oče in sin. Prvi je bil pozvan sin. Ves preplašen, ker še ni nikdar tacih hudi gospodov videl, oče ga je pa moral spremljevati, pisala sta se Lemovč. Sodnik vpraša sina: Kako se piseš? Sin ni imel sape, ni mogel ni spregovoriti. Oče na to: Janez Lemovč! Kaj? — vi dajete vašemu sinu potuho, da neče govoriti, povej hitro, kako se pišeš? Sin je uže mislil, da bo na gavge tiran in le molči. Oče ga sune in reče: Janez Lemovč! Nič molčati! reče sodnik, govor! — ako ne, pokličem beriča, da te zapre v „turn“. Zdaj je še le oče sprevidel, da je pomota, da sodnik misli, da mu veli molčati, ter reče: Šliš'jo gaspud! mi se pišemo za Lemovč. Saperment! zakaj mi niste to precej povedali, zareži sodnik; jaz sem mislil, da vi sina „šuntate“.

Žirovske okrogle

Sem se napotil z Razpotja,
V nižavo krasno tja,
Da v Žireh vidim čudni stan,
Kdo bode za župana 'zoran.
Kadar s klanca pridem v ravan,
Zapazil sem prizor neslan:
Bile tu ste stranki, oj dve! —
Volila je vsaka za se.
Inteligenca, cvet Žirovec,
Nasproti nekaj pustolovcev,
Ti so stali si v laseh,
Boj je bil srdit obeh.
Bliža se volitve konec,
Kdo bo nosil zopet zvonec?
Kdo tej bo občini župan?
Bo li zopet star, zaspan?
Al' zdaj odurno se oglasi,
Ko blisk raznese se po vasi:
Že sedem let minolo je,
Kar nas začelo grizit je,
Zdaj smo lahko brez skrbi,
Da traje to še leta tri.
Še bo voda tekla v Soro,
Dalje 'meli bomo smolo.
Oj napredek! kde si ti?
Da v Žireh te vidit ni!
Povzdignem vinca kupico,
Nazdravim s to napitnico:
Napijem stranki naprednjaškej,
Pereat kliki nazadnjaškej!
Saj Žirovec ni zaspan,
Ker k.nalu bo nov župan!

Repekec.

Primožič in Ferluga

Primožič (navdušeno poje): Bratje! mi stojimo pevši, ko zidovi grada.

Ferluga (priskoči ter mu na uho za brenči): Če pa lahon kaže hlebec, vse — na tla popada.

V žganjariji

Poslušaj, Boštjan! če mi poveš, kakšen razloček je mej oženjenim, ki ima hudo ženo in med ječo, plačam ti glažek grenkega.

— Za glažek grenkega jaz ne obračam spret-nega jezika in ne lomim svoje bistre glave, da bi jaz to raztolmačil, kajti mi se uže pozdeva, koliko je pri vas ura bila, rajši povem prostovoljno.

I nu — naj bo tvoja prosta volja, plačam ti ga kar pol litra.

— Stvar je čisto navadna in jasna, razloček je ta: V teško ječo je človek obsojen začasno, ali pa na živenje, mej tem, ko je človek z hudo babo do smrti kaznovan.

Jurjeva odiseja

Te dni je bil „Juri brez puše“ v Gorici in njene bližnje okolici. Tja je šel „per pedes apastolorum“, a nazaj je prišel „per pedes ferroviae“. Marsikaj je doživel zanimivega, kar je vredno, da se zabilježi in tako ohrani potomcem. V vagonu se je seznanil s še gospodom Biksom, zdravnikom za kurja očesa. Biks mu je vedel marsikaj pove-dati o Gorici, osobito pa o njenih zdravstvenih raz-merah. Pravil mu je, da Gorica je še več nego Nizza, da je pravi Eden, kder ljudje umirajo za starostjo in ne za boleznijo. Tu ni potreba bolnišnic, ni lekarn. Studenčnica je pravi pravčati prasti lek, o katerem je mnogo pisal uže Hipokrat. Ta ozdravi vsako bolezen, izvzimši kurja očesa, katera je treba rezati, da ne delajo škodo obuvalu. Ako mi ne verjamete, pravi Biks, poglejte tu pismo ali listič mojega prijatelja, nekdanjega lekarja v Gorici, slavnega Boccalle! Moral je lekarno zapreti, da ne umre za lakotjo. Primem listič in čitam; vi gospod Biks imate prav! rečem. Ti nesrečni Boccale, dem! za te ni imela Gorica sreče. Listina je pisana v laščini, ker je Boccalle Lah doma iz Ceriale.

Gorizia, Via Fanale, sulla strada di Canale 5
Germinale. Ti scrivo, o Marziale, mio leale amico!
Da tre mesi che sono a Gorizia in Via Fanale,
ove pagai il primo quartale dal primo Germinale
per un locale ad uso di speciale in fondo al viale
del grande stradale bilaterale, a nessun mortale
prese male, chè a notar non vale un tale originale
un vero stivale con un viso da caviale, che con l'abituale
sua brutale maniera mi chiese un po' di digitale e del sale minerale! così le mie fiele stanno
nello scaffale, lo sciloppo mi va a male ed ogni
altro medicinale. Qui mi fecero un baccanale, tutt'altro
che morale che mai l'eguale; perchè hanno in odio
mortale, l'arte immortale medicinale; onde veggio che
porrò in non cale la mia bile bestiale e spiegando
l'ale, darò un vale a questa più che triviale via
Canale.

Tuo amico leale

Marziale Boccale, speciale speciale in via Fanale
sulla strada di Canale.

Gobeždane Urše premišljevanje

V ponedeljek se ne dela
Tega v torek sem vesela.
V sredo je pa srednji dan,
Četrtek je rad zaspan.
V petek god je moža moj'ga,
V soboto bom se česala,
V nedeljo pa bom k maš' randala,
V najblžnej krčmi za vin' dala.
Tako meni teden mine,
Mi marsikaj v glavo šine,
Če pa vražji dedec je doma,
Moram delat' i po glav' mi da.

Prošnja iz goriške okolice

Dragi Juri! Prosim te, naroči v glavni zalogi
pri ondotnem magazinerju šior Makaronitu cikorje,
naj nam je prav urno sem le pošlje, kolikor mu
zaloga dopušča. Osobito pa bi radi napravili enake
prodajalnice gg.: Rejap, Ottazzul, Igatap, Inuram,
Isungesnev, Ittunev in Zif: kakor vidiš sami Kitajci.
Ako napraviš kupčijo, dobiš dobro mešetarijo.
Pozdravlja te Tvoj Solkanec.

Trojici v Gorici

Vi dirjali ste okolo,
Da bi črnili na polo:
Kdo da kupil venec i trakove?
Na raport naj taksi se pozove.
Srdito narod je govoril
Protestoval je in zaoril:
Per pisces et aves,
Multi periére scholares.

Narodni postopac.

Na policiji

Kde si doma? vpraša komisar na policijo
prignanega. Tam pri nas, odgovori prignanec. Kde
pa je to? vpraša ga zopet komisar. Prignanec
reče: i — nū — tam v našej dolini! Komisar
jezen, zakriči nad njim: Grom in strela! kde pa
je ta dolina, povej? O! — ó — osem ur od tukaj
je! reče ta naivno. Nú zdaj pa uprav toliko znam
kakor prej, pravi komisar. Kaj si Vipavec? soper
ga bara komisar. E — é — nū — zdaj ste jo pa
zadeli. Ipave pej, odreže se prignanec.

Kako je lahonski komi svojej ljubi gratuliral za nje god

Ljub mojga Pepsa!

Ker ga je dans, tista tojga god svetga Giuseppe, uzela jest za roka pero in ga tebi pisala
enga pismo. Iz mojga srca gratulira jest teb za
godu, še anga leta šivio, per dobrega zravje. Jutri
na dva ura ga bomo šla na špas tista Ricmane,
kakor ga je san Giuseppe, ima dobra vina, da
boš pil. Aoh! jest ga bom prav allegro cara mojga
Pepsa, ti si ga moj angelo, te ga imam tako
rada, da ga dam vse zate. Prosem če ga nemaš
sajta, za piša enga pismo, pa ga daj anga servo
di piazza, primi ga mile bazeti jeno ne pozabilna
tista toja luba, ki je bobra kakor cukero. Adio
Pepsa, jutri na Ricmane. Tvoja luba Sandro.

Oznanilo

Podpisani naznanjam vsem, kteri imajo pri-
liko pomazati in onesnažiti, budi si table nad pre-
dajalnicami, ali zidove hiš, da se edino pri njih
dobi črnilo Rimske in Videmske baže po prav-
nizkej ceni.

Goriški lahontinci

Izjava

Hudobni ljudje obsojajo me po časnikih in po
privatnih društvih, da sem strog in nepravičen,
da pojasnem sl. občinstvu, ter zavežem vse hudobne
jezike, izjavim: Ne zaradi zamude šolskih ur, ker
so šli slovenski dijaki za pogrebom nekega Krilana,
preiskoval sem in tipal obisti tem dijakom, ampak
zato, ker so se drznili podariti mu venec in tro-
bojne slovenske trakove, pa še natisniti po slovensko
na te, kar jaz nikakor tega trpeti ne morem.

Tkepankepan.

Na velikem trgu

Johanca. Bon žorno Pepca, dejmena, kod hodiš,
da te ne vidim?

Pepca. Koša vol, imam toliko opravkov, ali si
slišala, da je neko delavsko društvo najelo
zdravnika, pa še kakšnega! da ob praznikih k bol-
nikom ne mara hoditi, pa mu plačajo 1500 gld.

Johanca. A-a-a — res — per dio! Zakaj pa ne
vzamejo dva zdravnika za tako veliko plačo?

Pepca. Štupida! če bi bila potreba dveh, bi pa
vzeli še enega šoštarja zraven, saj so pred
letom enako misili narediti.

Johanca. O sveti Krišpin! kako to?

Pepca. Kako nek to? Kdor zболi, šel bi šoštar
najprvi pogledati, če je res bolan, zdravnik
pa čez nekaj dni, če je blizu; ako pa je daleč,
pa se zdravnik ne more mučiti radi enega,
ga pa šoštar lahko ozdravi.

Johanca. Va, va — mata! šoštar bo zdravil, kde
je to mogoče?

Pepca. Vse je mogoče, saj še palica vstreli včasih,
pa živ človek ne bi znal zdraviti. Lani je bil
en tak Krišpirov apostel uže kandidat, znal
je tako zdraviti, da bi društvo nobene škode
ne imelo; on je znal! enkrat je z roko sunil,
pa je neko staro ženo ozdravil za vedno. In
ker ima društvo obilo troškov, bil bi tak na
mestu!

Johanca. To pa mora uže kaka rogomentna oseba
biti?

Pepca. Uprav tako je! jaz sem poznala tacega, ki
je bil celo za adjunkta društvenemu predsed-
niku.

Johanca. Kaj pa imas za ene bukvice v roki?

Pepca. To so društveni računi, veš! to se pravi
letni računi.

Johanca. Povej mi, nu, kaj o računih?

Pepca. Koša vol, to ni za nas, te račune v društvu
noben ne zgrunta! jih je toliko moški oddelek,
potem ženski oddelek, pa spet moški, pa ženski
itd. itd. itd. in tako naprej, pa uprav
toliko znam, ko Sandro v kaštetuti.

Johanca. Ti ša koša? meni se pa to uprav tako
zdi, kakor bi uorcu dobro jutro voščil. Adio,
Pepca, šta bene!

Smešnice

Neki kmet pride v kavarno k Valvazorji v
Ljubljani ter pije kavo za kavo, izpil jih je uže
9. Marker zapazivši to, da kmet tudi vselej vodo
izpije stopi k njemu, rekoč: Oče! ali boste še eno
pili? Ja — á — reče kmet, pa brez vode; kdo
bo toliko vode pil, misleč, da mora tudi vodo pit.

Na Dolenjskem so kopelji Toplice, kamor
Kočevarji obilno zahajajo. Vedno ko kdo stopi v
Toplice, reče vsak: Gott segne das Bad. Neka

Dolenjka, ki se je tudi kopala tam, silili so jo
Kočevarji, da mora i ona tako reči, ko stopi v
kopelj. Ker pa ni znala nemško, rekla je mesto:
Gott segne das Bad, vti godci pojte spat!

Kmeta je bolel zob. G. župnik ga vidi in
mu reče: Nace, če te zob boli, pojdi v mesto k
zdravniku X-u, on ti ga bode izdrl brez bolečin.
Kmet gre in res v 2 minutah je bil zob brez
vseh bolečin izdrt.

Kmet sreča drugi dan svojega soseda, ter mu
pove, kako mu je nek profesor izdrl zob v 2 mi-
nutah in, da mu je plačal 2 gl. Kaj vrata! začudi
se sosed, rekoč: V 2 minutah pa 2 gl. plačati;
to je drago, meni ga je izdrl zdravnik Z., pa je
rabil uro in pol, pa sem mu le 40 kr. plačal;
vidiš kako malo je zaračunil. Pa te je kaj bolelo?
To se ve da, vsega mi je zdrobil, da je posamezne ko-
renike potem ven trgal.

Slaviti Bortoletti se je produciral na nekem
kraljevem dvoru sè bolhami. Kralj in kraljica
sta občudovala eksercicije teh malih živalic; kar
nagloma skoči general kraljici na vrat in se zgubi.
Kraljica je bila vsa prestrašena — kralj pa je
dejal; brez generala, armada ne more obstati in
„eksercirati“, ta se mora dobiti in dati armadi
nazaj. Kraljica se oddali sè svojimi damami, ter
se vrne nazaj s pobeglim generalom. Bortoletti
stegne roko po begunu — ga ogleduje — ter pravi:
Kraljeva svitlost! žal mi je, pa to ni moj general
— to je ptujec.

Rajbenčana se srečata na potu; eden gre v
Trst, drugi pa iz Trsta domu. Juože! kaj pa je
novega pri nas? a — nū — al navajš? Martin
Zima je umerl. Ali je kaj teško umerl? vprašal
ga je iz Trsta gredoči. I — nū — saj vajš, da
je težko, ker naj bil še navajen.

Enkrat se primeri, da je Ribenčan konja
zgubil, pa je svojega soseda prašal: Tuone, al si
kaj vidil, mojega bajlega švorca?

Bužnim srcem naznanjam vsem prija-
teljicam „skokonogih bolh“, da mi je
verni tovariš, zavaljeni Lavrenčič, po ne-
sreči pohodil najlepšo in najtolstejo

„BOLHO“

Par minut je brcala in se zvijala, revica,
preden je pognola. Jutri bode pogreb,
h kateremu uljudno vabim, pa tudi pri-
čakujem mnogo prijateljev, zlasti **vse**
„Cikorijaše“. Nesli jö bodo „čmrli“ na
elastičnih nosilnicah; svetile „kresnice“,
„brenclji“ peli pa „Libera“. Grob bode
poškropil „stričin muren“, zasuli pa —
„kebri“ in govor bo držal „polž“ iz
Višnjegore.

Škorklja pri Trstu, marecja t. 1.

Jurij Katalan,
jokajoči podpredsednik „Cikorije“.

La filiale della Banca Union

Trieste s'occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambiovalute.

a) Accetta versamenti in conto corrente:

per Banconote	$3\frac{3}{4}\%$	con preavviso di 5 giorni
4%	"	12 "
4%	"	a quattro mesi fisso
per Napoleoni	$3\frac{1}{4}\%$	con preavviso di 20 giorni
3%	"	40 "
3%	"	3 mesi
4%	"	6 "

IN BANCO GIRO abbuonando $11\frac{3}{4}\%$ interesse annuo sino a qualunque somma, prelevazioni sino a f. 20,000 a vista verso chèque; importi maggior preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Couteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume pei propri correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiari, per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi. — b) S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiari e coupons, verso $\frac{1}{8}\%$ di provvigione. — c) Accorda ai propri committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza. 12—2

La Filiale della Banca Union

(Sezione Merci)

s'incarica dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warants.

Negozi vestiti fatti-Corso Nr. 10

"a la Ville de Milan".

Soprabiti in colori moderni f. 12, 14, 18 sino	45
Vestiti fantasia	16, 18, 20 "
Vestiti neri da Salone	32, 36, 45 "
Capotti neri da Salone	20, 25, 30 "
Paletot d'inverno	16, 20, 30 "
Calzoni neri da Salone	6, 10, 14 "
Calzoni greci	5, 8, 14 "
Ordinazioni per vestiti fini di lusso e galanteria si eseguiscono prontamente.	20

Podpisani izdeluje optične in telegrafične aparate, kakor vsakovrstno električno gornilno napravo in stroje. Stalne in premakljive baterije za hiše in za zdravnike. Priporoči erkvenim predstojnikom in čč.-duhovščini svoje najnovejši iznajdene strelovode. Vsako naročilo izvršeno bode točno v najkrajšem času. Alojz Tommasini 24—2 Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.

Od danas do konca godine 1886

Svatko, koji se predplati na finane časopis

„LA VERIFICA“

o službenih vucidbah

dobit će ga bezplatno od septembra do konca decembra t. g. a u januaru 1885. primit će badava prontuarrij i koledar posudah. Ciena predplati za cielo godinu.

Trst u kuću for. 2. — Za austro-ugarsku carevinu for 2.50 — Inozemstvo (u zlatu) fr. 8. — Izvan pošt. saveza fr. 10.

Predplate se primaju danomice

Izlazi 7, 18 i 27 svakog meseca u Trstu.

Verifica donaša kod svake vucidbe izkaz za statkahi ili brojere kartelah izvučenih nedignutih.

— Verifica dodaje svakoj posudi sva ona tumačenja, koja drži vrednim za razjasniti plan vucidbah.

Vucidbe i viesti koje podaja Verifica jesu razda službene. Verifica objavlja plaćala kamata i dividenda kuponah i označuje amortizaciju ukradjenih izgubljenih ili izgorenih kartelah. Viestnik Verifice sadržaje cene svih vrednostih austrij. i inozemskih

GIUSEPPE ZOLDAN — TRST.

Ured nalazi se: Via dell' Orologio casa fu Stratti, vis-à-vis namjestničtu

5—2

Filijalka v Trstu c. kr. priv.

avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt.

Novci za vplačila

v bankah pri 24—8

4-dnevni odkaz $3\frac{1}{4}\%$

8-dnevni odkaz $3\frac{1}{4}\%$

30-dnevni odkaz $3\frac{1}{4}\%$

v napoleondorih pri

30-dnevni odkaz $3\frac{1}{4}\%$

3-mesečni odkaz $3\frac{1}{4}\%$

6-mesečni odkaz $3\frac{1}{4}\%$

Okrožni oddelek

v bankah $2\frac{1}{2}\%$ kamate na vsako vsoto,

a v napoleondorih brez kamat.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropovo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grae, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez troškov.

Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnovcenje kuponov pri $\frac{1}{8}\%$ provizijona.

Provizija pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu $\frac{1}{8}\%$ provizije za 3 meseci.

Na efekte 6% letnih kamatov do zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazmljenja.

V TRSTU, 1. oktobra 1884.

NA TRGU PRED KASARNO

Na uvaženje!

Podpisani gostilničar je odprl pred kratko časa sè vsem novouredjeno gostilno

„ZUR STADT WIEN“

na trgu pred veliko kasarno

Piazza della Caserma

V svojej zalogi ima mnogovrstna najboljša vina, okusno pivo, izvrstno kuhinjo z dobro in točno postrežbo. Preporoči se slavnemu p. n. občinstvu za mnogobrojno obiskovanje v njegovih elegantno uredjenih prostorih gostilne.

IVAN PETERLIN.

NA TRGU PRED KASARNO

PEKARIJA

Za velikonočni praznik

priporoča se podpisani, ki ima na Greti v Krpanovej hiši št. 19. svojo obširno pekarijo. V svoji zalogi ima na prodaj vsakovrstne moke po najnižji ceni. Priporoči se vsem okoličanom in Slovencem za domačo peko, tako za vsako vrsto finega kruha, kakor: potice, pince, presnice in enake izdelke. Vsako naročilo se izvrši v najkrajšem času in točno.

Dragotin Gruden, pek in gospodar.

Zeffiro Silvester,

Via Acquedotto br. 5 v Trstu

ima v svoji velikej zalogi vsakovrstne kipe iz krajev in alabastra. Kipe za vrto in olepšavo poslopij; posebno lep kip Avstrije in drugih mitologičnih podob. V naravnih velikosti ima dobro izdelana kipa cesarja in cesarice po jekni ceni. En kip stane v zaboju poslan samo 5 gld. Priporoči se vsem c. kr. uradom, društvom, kateri si lahko omislijo kipe po tej ceni.

8—3

Stoli iz trdega lesa

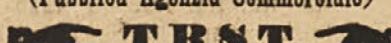
za pivarne z vrtom, za krême na deželi, kakor tudi za kuhinje, dobijo se prav po nizkej ceni. Uzorci (muštri) se vidijo pri:

PUBBLICA AGENZIA COMMERCIALE

Trst — Corso br. 22 I. nadstropje. 3—1

Javna trgovska agencija

(Pubblica Agenzia Commerciale)

Corso broj 22.

ZANIMIVO ZA VSE

Posebna postrežba za male naročbe. Pošilja se na vse kraje na drobno, družinsam in gostilnicam: Razno sočivje, kava, mirodije, pomeranče, limone, sadje, etellice, rokodelsko orodje, pohištvo, dišavine, modno blago itd., vse po originalnih cenah proti malim provizijam, karino prosto.

PREVZAME

razpošiljatev in vročitev tiskovin, okrožnic, cenikov itd. za katere koli dežele in stanove.

48—1

Kruh po ceni

Vodstvo EKONOMIČNE PEĆI v ulici Madonnina 3, naznanja, da ni davno od tega, kar ste bili odprt sl. občinstvu dve novi filijali v ulicah delle Legne 1 in della Caserma 5, kjer se prodaje kruh 2 kr. ceneje na kilogr. Enak kruh se prodaje i v drugih filijalah: Ulica Maleanton 7 in Molino a Vento 2, ter v goril imenovanej pekarji.

Dobra in izborna vrst kruha po ceni, ne boji se nikakove konkurence.

48—1